

Către Parlamentul României – Camera Deputaților

În atenția Doamnei Președinte Roberta-Alma Anastase

Stimată Doamnă Președinte,

Organizația Salvați Copiii vă solicită suportul pentru aplicarea Articolului 4 al Convenției Națiunilor Unite cu privire la Drepturile Copilului care prevede că „Statele părți se angajează să ia toate măsurile legislative, administrative și de orice altă natură necesare în vederea punerii în aplicare a drepturilor copilului. În cazul drepturilor economice, sociale și culturale statele părți se obligă să adopte aceste măsuri în limitele maxime ale resurselor de care dispun”.

Vă solicităm acest lucru în strânsă legătură cu analiza și dezbaterile aflate în derulare pentru aprobarea bugetului de stat pentru 2012. Vă solicităm în mod concret suportul pentru asigurarea bugetului necesar educației, de minim 6% din PIB, conform art.8 din **Legea Educației Naționale nr.1/2011**. În același timp, pledăm pentru asigurarea fondurilor de bază, complementare și suplimentare pentru educație, așa cum sunt ele menționate în art.104, 105 și 109 ale legii.

Alocarea fondurilor necesare constituie o componentă indispensabilă a reușitei reformei educaționale în România, a cărei complexitate impune un buget superior anilor precedenți. Procentul de minim 6% va permite implementarea conceptului de educație incluzivă și de calitate pentru toți copiii și tinerii din România. Renunțarea la această reglementare necesară, în contextul actual al unui nivel scăzut al calității educației și al extinderii învățământului general obligatoriu va cauza disfuncționalități inevitabile și o amânare nepermisă, pentru alți câțiva ani, a modernizării educației în România.

Încă din anul 2008, prin semnarea Pactului Național pentru Educație, lideri ai partidelor parlamentare, Academia Română și reprezentanți ai societății civile, interesați de bunul mers al educației și cercetării în România, și-au exprimat în mod direct angajamentul pentru alocarea a 6% din PIB pentru educație.

Importanța transunerii prevederilor Legii Educației Naționale în planul alocărilor financiare a fost recunoscută și de Guvernul României. Astfel, în Programul Național de Reformă (2011 – 2013), aprobat în primăvara acestui an, se prevede: „Pentru a moderniza sistemul educațional românesc, în scopul adaptării la cerințele actuale ale societății cunoașterii și la creșterea economică inteligentă și favorabilă incluziunii, Guvernul României a promovat Legea Educației Naționale (...) S-a acordat o atenție deosebită tendințelor legislative recente în domeniul educației, legislația reprezentând o parte obligatorie, dar nu și suficientă a soluției necesare pentru modernizarea sistemului național de educație. Demersul legislativ trebuie urmat de acțiuni administrative și alocări financiare corespunzătoare¹.”

România este una dintre cele 191 de țări care și-au asumat atingerea Obiectivelor de Dezvoltare ale Mileniului², în septembrie 2000 și, prin urmare, este responsabilă ca Obiectivul de Dezvoltare nr. 2 care prevede ca „până în 2015, copiii de pretutindeni, indiferent că sunt fete sau băieți, vor putea să încheie un ciclu primar complet de studii” să fie atins și în țara noastră. De asemenea, România este semnatară și a

¹ Guvernul României, Programul Național de Reformă (2011 – 2013), București, Aprilie 2011, pagina 105

² <http://www.onuinfo.ro/odm/>

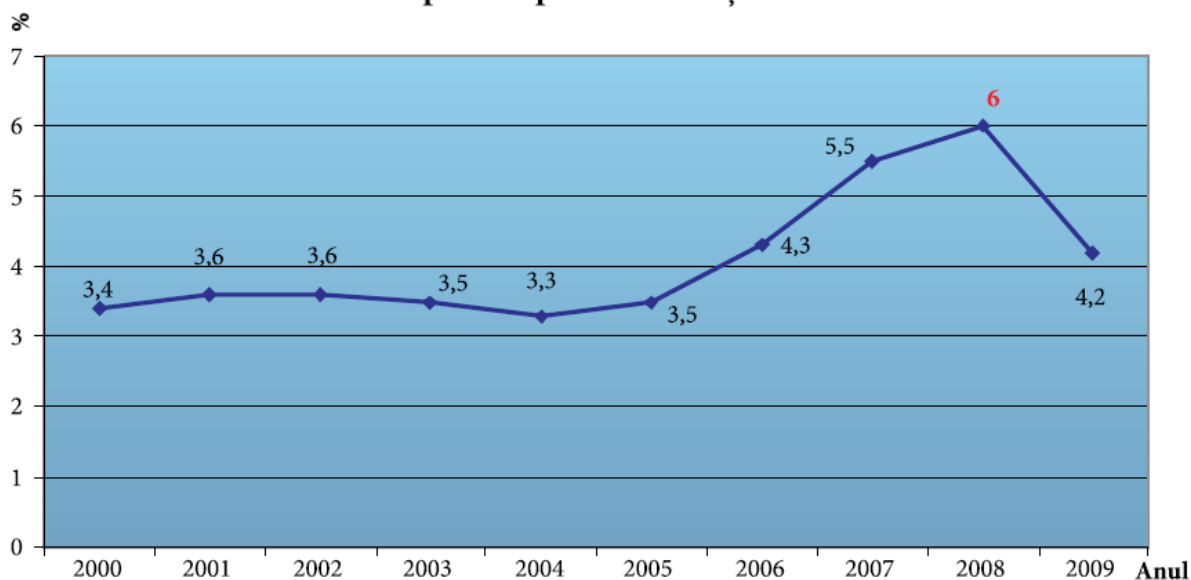
obiectivelor Educației pentru Toți, reafirmate la Dakar, în anul 2000. Acestea completează Obiectivul de Dezvoltare nr.2, afirmând necesitatea de a asigura accesul tuturor copiilor la educație de bază, obligatorie, completă, gratuită și de calitate.

Comitetul ONU pentru Drepturile Copilului atrăgea atenția, în anul 2009, că educația gratuită din România ascunde o serie de costuri indirecte suportate de părinți și cerea Guvernului să adopte măsuri pentru ca învățământul obligatoriu să fie cu adevărat gratuit pentru toți copiii, prin eliminarea „costurilor ascunse”, inclusiv alocarea unor fonduri suficiente.

Educația în cifre

- În anul școlar 2008/2009, **80.850 de copii** au părăsit sistemul de educație (prin abandon școlar sau netrecere din ciclul gimnazial spre liceu/învățământ profesional).³
- În anul 2010, **362.062 de copii** nu erau cuprinși în sistemul de învățământ (preșcolar, primar, gimnazial, liceal sau profesional), deși aveau vârsta corespunzătoare (3-17 ani împliniți).⁴
- În România, în 2009, **procentul elevilor de 15 ani cu performanțe slabe la citit era de 40,4 %**. Performanțe slabe la citit înseamnă nivelul 1 sau mai puțin din 5 niveluri posibile. La nivelul Uniunii Europene, media este de 19,6%, ținta europeană fiind scăderea la o medie sub 15%. România nu a atins această țintă, obținând doar o îmbunătățire nesemnificativă din punct de vedere statistic, în condițiile în care, în 2000, procentul era de 41,3%. La **matematică**, procentul celor cu performanțe slabe era, în România, în 2009, de **47%**, media UE fiind de 22.2%.⁵
- **România este statul care alocă cea mai mică sumă per elev din toată Uniunea Europeană:** costul anual global per elev/student în România a fost de **1,5 mii Euro în 2006**, an în care media europeană se situa la 5,7 mii Euro. Așadar, valoarea înregistrată în țara noastră este mai mică decât cea din Bulgaria (2,1 mii), aflându-se la o distanță considerabilă față de țări precum Franța (6,7 mii), Spania (7,1 mii), Belgia (7,5 mii), Danemarca (8,3 mii) ori Luxemburg (14 mii)⁶.
- Cheltuielile publice pentru învățământ ca procent din PIB au scăzut considerabil, de la 5,5% în 2007 și chiar 6% în 2008, ajungând la 4,2% în 2009 (valori mai mici chiar și decât cea din 2006)⁷.

Cheltuielile publice pentru educație ca % din PIB

³ Sursa MECTS, Raport asupra stării sistemului național de învățământului 2010 (date prelucrate)

⁴ Sursa Institutul Național de Statistică, TEMPO – Online – serii de timp (date prelucrate)

⁵ Progress Towards the Common European Objectives in Education and Training, 2010, Comisia Europeană

⁶ Sursa: EACEA, Eurydice, Eurostat, „Date cheie privind educația în Europa”, Bruxelles 2009, pag. 125

⁷ Sursa: Ministerul Educației, Cercetării și Inovării, „Raport asupra stării sistemului național de învățământ”, București 2009, pagina 13. Notă: datele corespunzătoare anului 2008 sunt menționate ca valoare estimată

Salvați Copiii consideră că prin aplicarea articolului 8 din Legea Educației Naționale și alocarea fondurilor la un nivel minim de 6% din PIB pentru educație se vor obține rezultate extrem de importante, dintre care menționăm:

- creșterea gradului de înscriere și participare școlară; reducerea absenteismului și abandonului școlar;
- îmbunătățirea nivelului de pregătire școlară a elevilor din România, mult prea scăzut în comparație cu rezultatele din alte țări; asigurarea unei resurse umane mediu și superior calificate;
- extinderea programului de școală al copiilor, asigurând și pentru categoria copiilor săraci o masă zilnică la școală, suport în pregătirea lecțiilor, transport spre și dinspre școală;
- îmbunătățirea stării de sănătate fizică și emoțională a copiilor;
- îmbunătățirea relației școală-părinte-copil, prin promovarea și aplicarea strategiei și planurilor de acțiune privind dezvoltarea abilităților parentale, precum și prin creșterea investiției în educația timpurie;
- stimularea unităților de învățământ în atragerea și integrarea copiilor din comunități dezavantajate, eliminarea discriminării și dezvoltarea unui învățământ inclusiv, de calitate, în care toți copiii să se simtă apreciați;
- creșterea încrederii în educație și aprecierea acesteia de către cei direct implicați dar și de publicul larg;
- aplicarea întocmai a prevederilor *Pactului Național pentru Educație* și a *Strategiei Naționale în Domeniul Protecției și Promovării Drepturilor Copilului 2008-2013*.

Mulțumindu-vă pentru cooperarea și deschiderea pe care o aveți față de asigurarea drepturilor copiilor, vă rugăm să primiți întreaga noastră considerație.

Gabriela Alexandrescu

Președinte Executiv